

KESKKONNAAMET

Aadu Niidas
juhtekspert
OÜ Inseneribüroo STEIGER
aadu@steiger.ee

19.01.2018 nr 6-3/17/13737-3

**Ettepanekud Kuumi, Saikla ja Piilasoo
turbatootmisalade korrastamisega kaasneva
keskkonnamõju hindamise aruannete kohta**

Austatud Aadu Niidas

Avalikustamisel on Kuumi turbatootmisala korrastamisega kaasneva keskkonnamõju hindamise aruanne (OÜ Inseneribüroo STEIGER töö nr 16/1664, edaspidi nimetatud *Kuumi KMH*), Saikla turbatootmisala korrastamisega kaasneva keskkonnamõju hindamise aruanne (OÜ Inseneribüroo STEIGER töö nr 16/1654) ja Piilasoo turbatootmisala korrastamisega kaasneva keskkonnamõju hindamise aruanne (OÜ Inseneribüroo STEIGER töö nr 16/1663).

Järgnevalt esitab Keskkonnaamet oma ettepanekud eelnimetatud aruannete täiendamiseks :

KMH-d on algatatud 12. ja 13.05.2015 ehk kuni 30.06.2015 kehtinud KeHJS redaktsiooni alusel (RT I, 13.03.2014, 32). Keskkonnaamet palub KMH aruannetesse lisada viite KeHJS redaktsioonile, millele KSH aruandes viidatakse. Vastavalt haldusmenetluse seaduse § 5 lg 5 kui haldusmenetlust reguleerivad õigusnormid muutuvad menetluse ajal, kohaldatakse menetluse alguses kehtinud õigusnorme. Lisaks on Teie poolt KMH aruannetes viidatud KeHJS § 56 lg 8 alates 13.07.2017 kehtetu.

Lisaks esitab Keskkonnaamet märkused Kuumi KMH aruande kohta:

1. Kuumi KMH aruande pt 5.2 lk 15 on öeldud: „Kuumi turbatootmisala loode ja põhjaosas tuleb täiendavalt rajada tõkkevall tootmisala välimisele servale, loodusliku raba osale.“ Graafilisel lisal 6/7 „Bioloogilise korrastamise ja korrastatud ala plaan“ on turbatootmisala põhja- ja loodeosa välispiirile märgitud väetamisele mittekuuluv tõkkevall, kuid graafilisel lisal 3/7 „Tehnoloogilise korrastamise plaan“ on samas osas välispiirile märgitud piirdevall, mitte tõkkevall.
2. Kuumi KMH aruande graafilisel lisal 3/7 „Tehnoloogilise korrastamise plaan“ on avatuks jääva kraavi ja suletava kogujakraavi leppemärgid raskesti eristatavad. Nt ei ole nimetatud joonisel üheselt tuvastatav, kas kraavid K-4 ja K-5 jäävad ka lahti? KMH aruandes on öeldud, et avatuks jäävad vaid kraavid K-1 ja K-3.
3. Kuumi KMH aruande pt 6.3 lk 24 ja pt 6.11 lk 37 on öeldud, et mittesuletavate kraavide K-1 ja K-3 pervedele rajatakse tõkkevallid, mida ei tohi väetada. Graafilisel lisal 6/7 „Bioloogilise korrastamise ja korrastatud ala plaan“ ei ole tuvastatav, kas kraavi K-3 perve tõkkevall on kogu ulatuses märgitud väetamisele mitte kuuluvaks tõkkevalliks.

4. Kuna kraav K-1 on Järise hoiuala piirdekraaviks ning seda ei ole kavandatud sulgeda (kraav jääb avatuks), siis tuleb hinnata ka selle kraavi kuivendamise mõju Järise hoiualale ja samanimelisele loodusalale. Kuna aruande kohaselt on sellistel kraavidel kindlasti mõju ümbritsevatele soo-alale (madalveeperioodil võib see ulatuda rohkem kui 100 m kaugusele), siis tuleks kaaluda ka alternatiive ning hinnata, kas oleks võimalik selle kraavi sulgemine ning idapoolsetelt metsaaladelt tuleva pinnavee juhtimine mujale, nt maapinna kõrgusi arvestades mööda kraavi K-3. Kavandatud on küll kraavi K-1 hoiuala poolsele küljele tõkkevalli rajamine, kuid see vaid leevendab kraavi negatiivset mõju mitte ei välista seda. Täiendavalt on kavandatud kraavi laiemaks kaevamine, et saada tõkkevalli ehitamiseks vajalikku materjali, millel võib Keskkonnaameti hinnangul olla lisamõju hoiuala veerežiimile.
5. Keskkonnaameti hinnangul tuleb hinnata ka raadamise mõju Järise hoiuala loodusväärtustele, kuna tegevus toimub hoiuala territooriumil. Eeldatavalt on raadamisel positiivne mõju hoiuala kaitse-eesmärkidele, sest puud on hoiualale kasvanud kraavituse tõttu (aruandes selgitatud). Samas tuleb seda tööd teostada nii, et tegevus hoiuala kaitse-eesmärke ei kahjustaks, nt külmunud või kuival perioodil väljaspool lindude pesitsusaega tehnikaga, mis hoiuala pinnast ei kahjusta (eelduslikult tuleks seda teha käsitööna). Raiematerjal tuleb hoiualalt eemaldada ja ala heakord taastada.
6. Kuna kännud on ladustatud hoiualale, siis tuleb KMH aruandes seda asjaolu mainida ning lisada tingimused kändude likvideerimiseks, et see tegevus täiendavalt hoiuala väärtuseid ei kahjustaks.
7. Aruandest ei selgu, kas seemnete külvamisel ei või olla mõju hoiualal esinevatele sookooslustele. Kahtlemata levivad külvatud seemned tuulega ka hoiualale.

Keskkonnaamet palub KMH aruandeid vastavalt ettepanekutele täiendada.

Lugupidamisega

(allkirjastatud digitaalselt)

Sulev Vare
juhataja
Lääne regioon

Kätlin Kallas 452 7761
katlin.kallas@keskkonnaamet.ee

Keskkonnaameti Hiiu-Lääne-Saare regioon
Tallinna 22
93819 Kuressaare

Teie: 19.01.2018 nr 6-3/17/13737-3

Meie: 09.02.2018 nr 1

Keskkonnamõju hindamise aruannete heakskiitmine

Esitame teile Saikla, Kuumi ja Piilasoo turbatootmisalade korrastamisega kaasneva keskkonnamõju hindamise aruanded. Aruannete täiendamisel arvestati Teie 19.01.2018. a kirjas nr 6-3/17/13737-3 esitatud ettepanekutega, millele on vastatud alljärgnevalt kirjas esitatud punktide järjekorras:

Keskkonnamõju hindamiste aruannetesse on lisatud viide KeHJS redaktsioonile, mis kehtis keskkonnamõju hindamiste aruannete algatamisel (peatükk 1) ja võetud ära viide KeHJS § 56 lõikele 8, mis on tänaseks kehtetu (peatükk 2.2).

1. Vastavalt korrastamise projektile tuleb Kuumi turbatootmisala loode ja põhjaosas täiendavalt rajada tõkkevall tootmisala välimisele servale, looduslikule raba põhjaosale. Graafilisel lisal 3/7 „Tehnoloogilise korrastamise plaan“ (KMH aruande lisa 4) on tootmisala põhja- ja loodeosa välispiirile märgitud piirdevall asendatud tõkkevalliga.
2. Vastavalt korrastamise projektile jäävad korrastatud Kuumi turbatootmisalal avatuks kraavid K-1 ja K-3 kui ka kraavid K-4 ja K-5. Kraavi K-4 suubub selle paremalt kaldalt väljast poolt korrastatavat maa-ala kuivenduskraav, mis teenindab kohalikke metsakuivenduskraave. Kraavi K-5 suubub korrastatava maa-ala kaguosas piirdekraav, mis kogub vett mitmelt alast ida suunas asuvatelt erakinnistutelt. Seega tuleb kraavid K-4 ja K-5 jätta avatuks, et vältida külgnevate maa-alade üleujutamist (peatükk 4.1). Graafilistel lisadel 6/7 „Bioloogilise korrastamise ja korrastatud ala plaan“ ja 3/7 „Tehnoloogilise korrastamise plaan“ (KMH aruande lisa 4) on avatuks jääva kraavi ja suletava kogujakraavi leppemärgid raskesti eristatavad, mistõttu on nimetatud leppemärke graafilistel lisadel muudetud paremini eristatavaks.
3. Vastavalt Kuumi turbatootmisala korrastamise projektile rajatakse mittesuletavate kraavide K-1 ja K-3 pervedele tõkkevallid, mida ei tohi väetada. Graafilist lisa 6/7 „Bioloogilise korrastamise ja korrastatud ala plaan“ on muudetud selliselt, et oleks tuvastatav kraavi K-3 perve tõkkevall, mis ei kuulu väetamisele.
4. Kuumi turbatootmisala korrastamise projekti kohaselt ei kuulu sulgemisele turbatootmisala lääne- ja põhjaosas asuv kraav K-1 ning idaosas asuv kraav K-3, kuna kraav K-1 (Lussu kraav) on ka väljaspool Kuumi turbatootmisala olevate maaparandus-süsteemide eesvoolukraav ning kraaviga K-3 juhitakse väljaspool turbatootmisala olevate maaparandussüsteemide vesi eesvooluks olevasse Lussu kraavi. Kraavide sulgemine põhjustaks Kuumi tootmisalalast idapool olevate maa-alade üleujutamise. Projekteerimise käigus arvestati piirkonna eripäruga ja pakuti

välja reaalne võimalus turbatootmisala korrastamiseks vajaliku veerežiimi kujundamiseks, selliselt et ümberkaudsed maaparandussüsteemid jääksid vastavalt nende rajamise eesmärgile toimima (peatükk 6.2).

Kraav K-1 kuivendamise mõju Järise loodus ja hoiualale viiakse miinimumini turbatootmisala loode ja põhjaosas täiendava tõkkevalli rajamisega tootmisala välimisele servale, loodusliku raba osale. Tõkkevalli rajamine nimetatud piirkonda on vajalik, kuna seal on raba loodusliku veerežiimi muutmise tõttu ~50 - 100 m ulatuses turbalasal kokku vajunud ja tekkinud on nõlv turbatootmisala suunas. Selle tulemusena voolab liigvee perioodil vesi mööda raba pinda kraavi K-1. Tõkkevalli rajamisel suureneb liigvee viibeaeg looduslikul rabal ja on oodata Järise loodus- ja hoiualal veerežiimi taastumist. Tõkkevalli rajamisel turvast tihendatakse, mis tagab tõkkevallile veepidavad omadused. Rajatav tõkkevall on sisuliselt tihendatud turvas, mille veejuhtivus on väike. Tõkkevalli rajamiseks vajalik materjal tuleb võtta turbatootmisala poolsest kraavipervest laiendades seeläbi kraavi. Kraavi laiemaks kaevamisega ei kaasne täiendavat mõju Järise loodus- ja hoiuala veerežiimile, kuna kraavi sügavamaks ei kaevata (peatükk 6.8).

5. Järise loodus ja hoiuala piir on määratud juba eelnevalt olemasoleva Kuumi turbatootmisala põhja- ja loodeosas paikneva kogujakraavini. Keskkonnamõju hindamise aruandes on soovitatud keset turbatootmisala ja lagerabaga (Natura 2000 aladega) piirnevatel aladel puistu valikuliselt kraavide äärest eemaldada, eelkõige piirkondadest mis jätavad tehisliku mulje. Puud tarbivad suurel hulgal vett, mistõttu puistu maharaiumine toetab veetaseme tõusu korrastatavatel väljakutel. Planeeritavate raiete eesmärk on minimeerida kuivenduse tõttu kujunenud puistust lähtuv bioloogilise kuivenduse mõju ning luua soole iseloomulike koosluste taastamiseks soodsad niiskus- ja valgustingimused. Seega kaasneb raadamise tulemusena positiivne mõju Järise loodus ja hoiuala kaitse-eesmärkidele. Samas tuleb puistu raadamist teostada nii, et tegevus Järise loodus ja hoiuala kaitse-eesmärke ei kahjustaks. Seetõttu tuleb puistu raadamine läbi viia külmunud või kuival perioodil väljaspool lindude pesitsusaega tehnikaga, mis Järise loodus ja hoiuala pinnast ei kahjusta (eeldatavasti käsitööna). Raiematerjal tuleb Järise loodus- ja hoiualal eemaldada ja maa-ala heakord taastada (peatükid 6.8 ja 6.11).
6. Kuumi turbatootmisala teenindusmaa loodeossa on ladustatud kände (graafilisel lisal 3/7 „Tehnoloogilise korrastamise plaan“ märgitud tähisega KÄ1), mis tänaseks ühtib Järise loodus ja hoiualaga. Kaitstavale maa-alale ladustatud kändud tuleb võimalikult kiiresti likvideerida, et see tegevus ei kahjustaks täiendavalt Järise loodus ja hoiualal kaitstavaid loodusväärtusi (peatükid 6.5 ja 6.11).
7. Vastavalt Saikla, Kuumi ja Piilasoo turbatootmisalade korrastamiste projektidele jääb ammendatud turbatootmisaladele kõrgemaid alasid, kus ei ole võimalik mõistlike tehnoloogiliste lahendustega turbasambla kasvuks sobivat veerežiimi kujundada, kuid samas tuleb ka nendel aladel tagada erosioonikindlus ja tuleohutus. Seetõttu on plaanitud turbatootmisalade teenindusmaade kõrgematele kohtadele (sh teede mullete servadele ja vallide pealsetele) külvata hein. Hästilagunenud turba jääklasundi katmisel on sobiv heinasegu, mis sisaldab 56 % päideroogu, 33 % põldtimutit ja 11 % aasnurmikat.

Tõstatasite kirjas küsimuse, et kas seemnete külvamisel ei või olla mõju Järise loodus ja hoiualal esinevatele sookooslustele, kuna külvatud seemned levivad tuulega. Kuna Järise loodus ja hoiuala veerežiim ei ole heintaimede kasvuks soodne, ei saa heintaimede seemnete levimise mõju looduslikule märgalale lugeda oluliseks. Turbatootmisalade korrastamisel areneb turbasammal pikkamööda ja seejuures ilmuvad ka teised rabale iseloomulikud taimeliigid. Tulenevalt kasvutingimuste muutumisest sootaimede kasv ja levik suureneb ning vaheetapina kasvavad heintaimed taanduvad (näide Eesti praktika kohaselt toodud järgnevas punktis 8 ning hinnang lisatud KMH aruannete peatükki 6.8).

Keskkonnamõju hindamiste aruannete 25.01.2018. aastal toimunud avaliku arutelu jooksul esitasite mitmeid küsimusi seoses turbasambla väetamise vajaduse (turbasambla kasvuks ei ole väidetavalt väetamine vajalik, võimalik väetamise mittekasutamisel kulusid kokku hoida) ja võimaliku keskkonnamõju kohta (väetise kandumine eesvoolu, teiste liikide kasvu soodustamine). Raamatus „Jääksood, nende kasutamine ja korrastamine“ (J. Paal et al. 2011) on kajastatud tingimuste loomise kogemust taassoostumise eesmärgil nii maailmas (E. Karofeld) kui ka Eestis läbiviidud näidete põhjal (M. Ilomets). Järgnevalt on toodud informatsioon, mida teile selgitati avaliku arutelu käigus:

Väetamine soodustab jääksoodele laotatud taimefragmentide kasvamaminekut. Katsetest selgus, et fosforväetise lisamine soodustab mitmete samblaliikide, sh karusammalde kasvamaminekut ja levikut. Kasvama hakanud karusamblad loovad omakorda paremad kasvutingimused turbasammaldele ning vähendavad ka turba ärakannet vee ja tuulega. Samuti soodustab fosforväetise lisamine mitmete sootaimeliikide seemnete kasvamaminekut. Väetamise tulemusena hakkavad jääksoos kasvama ka soovimatud taimeliigid, sh koos õlgedega sisse toodud umbrohud, mitmed puuliigid jt, kuid fosforväetise mõju vähenemisel need liigid taanduvad sooliikide ees. Oluline on väetise õige kogus. Soovituslik on kasutada ~19,5 kg fosfaati hektari kohta. Oht jääksoost veega väljakantava väetisega ümbruskonda saastada ei ole suur, sest kasutatavad väetisekogused on väikesed, fosfaat on aeglaselt vabanev ja vähese liikuvusega väetis, mida turvas hästi seob. Pealegi jääksoo kuivenduskraavid suletakse. Siiski tuleb väetamisel olla hoolikas ning vältida väetise sattumist looduslikesse soodesse ja veekogudesse (E. Karofeld, lk 122 - 123).

Eesti kogemuse kohta on välja toodud, et 2005. aastal alustas Tallinna Ülikooli Ökoloogia instituut esimeste katsetustega taastada turbasamblakate Eesti jääksoodes, seejuures Kanada tehnoloogiat kasutades (sisaldab taimefragmentide kogumist, külvamist, väetamist ja multšiga katmist). Kuna turbas on taimede poolt omastatava fosfori defitsiit, siis tuleb külvata ka fosforväetist. Kuigi turbasambla tükikesed lähivad sobiva veerežiimi korral suhteliselt hästi kasvama, tuleb siiski arvestada, et soo taastamisel tulemuse saavutamine nõuab pikka aega. Raamatus on toodud ülevaade taimkatte arengust soo taastamisel esimestel aastatel (fotod 36 - 43): 2006. aastal on samblakülv kaetud heinamultšiga; 2007. aastal on pind kaetud heinamultšiga ja näha keraheina tõusmeid, esinevad üksikud tupp-villpea kogumikud, sookaskede tõusmed ja turbasambla väikesed kogumikud ning ahtalehise ja punaka turbasambla kogumikud; 2008. aastal on kerahein taandunud, moodustunud on uued tupp-villpea kogumikud, samblakogumikud laienevad ja ühinevad; 2009. aastal on samblakogumikud (sh turbasammal ja raba-karusammal) liitunud ja samblakate paiguti lausaline; 2010. aastal on kerahein hääbunud üksikute tõusmeteni, rohunditeist valdab tupp-villpea, puhmaist

kanarbik, sookase tõusmeid on enam kui aasta varem; samblad katavad ~60 % katseala pinnast, kasvavad punakas ja ahtalehine turbasammal, raba-karusammal, jõhvikas ja kanarbik (M. Ilomets, lk 130 - 138).

Pärast keskkonnamõju hindamiste aruannete avaliku arutelu esitasite e-maili teel kaks lisaettepanekut ning sellega seotud kirjavahetuse:

- 1) Palute analüüsida täiendavalt turbaalade väetamise vajadust. Kas ilma väetamata oleksid tulemused tunduvalt halvemad või oleks sama tulemus saavutatav ka ilma väetamata? Palute tuua näiteid Eestist, kas ja kus on kasutatud väetamist ja mis tulemusi on see andnud?

Tässi jääksoosse rajatud katseala korrastamisel ei kasutatud väetamist, kuid samas E. Karofeld'i ja K. Vellak'u juhendatud 2014. aasta magistritöös "Taimkatte taastumise dünaamikast ja seda mõjutavatest teguritest jääksoo korrastamisel Tässis" on välja toodud, et fosfaadiga väetamine kiirendab taimede kasvu ja soovitatav on kasutada ühe hektari kohta ~19,5 kg 25 % granuleeritud fosfaati (Quinty & Rochefort 2003) ning ala fosforiga väetamine aitab kindalasi kaasa soontaimede ja raba-karusambla katvuste suurendamisele (Sottocornola et al. 2007).

Nimetatud magistritöös on toodud välja ka, et turbatootmisalade korrastamisel Kanada meetodit kasutades taastub sammalde domineerimisega taimkate ning veetase tõuseb, mille koosmõjul taastuvad ka teised sooökosüsteemi funktsioonid, seejuures taastuvad soole iseloomulik taimestik ja biokeemiline tsükkel ning tõuseb vastupanuvõime invasiivsete liikide sissetungile (Gorham & Rochefort 2003). Soole mitteomaste liikide arvukuse vähenemine on tingitud kasvusubstraadi pH happelisemaks muutumisest ja veetaseme tõusust (Poulin et al. 2012). Tartu Ülikooli Tässi jääksoosse rajatud katseala tulemuste põhjal järeldati, et Kanada meetod on Eesti tingimustes edukalt rakendatav.

TLÜ Ökoloogia Instituudi 2010. aastal koostatud "Turba jääkväljade rekultiveerimine turbasammaldega" (M. Ilomets, R. Pajula, K. Sepp, L. Truus) lõpparuandes on toodud Ohtu katseala Kanada meetodil korrastamise tulemused, kus osa katselappe väetati karbamiidi, ammoniumnitraadi, kaaliumsulfaadi või superfosfaadiga. Ohtu katseala turbapinnasest oli nelja aasta möödudes kaetud 2/3 sammaldega, mida võib lugeda heaks tulemuseks. Lõpparuandes on esitatud ka laborikatse tulemused fosfori mõjust vesisirbiku kasvule, mis on üheks tähtsamaks pioneerliigiks jääkturba taimestumisel. Katsetulemuste põhjal järeldati, et limiteeritud toitainete lisamine võib suurendada ujuva vesisirbiku kasvu ja laienemist turbaväljadel ning seeläbi kiirendada ka turbasamblavaiba kujunemist.

Eelnevalt toodud näited Eestis Kanada meetodil katsealade korrastamisest on lisatud Saikla, Kuumi ja Piilasoo turbatootmisalade KMH aruannete peatükkidesse 6.8 ning peatükkidesse 5.4 ja 6.11 on lisatud, et esimeste väljakute korrastamisel rajada samaaegselt üks terrass kasutades korrastamiste projektides välja pakutud väetamise kogust ning üks terrass ilma väetist kasutamata, et hinnata väetamise efektiivsust. Kui korrastamine on piisavalt edukas ka ilma väetamata, siis on mõistlik korrastamise kulusid kokku hoida. Saikla, Piilasoo ja Kuumi turbatootmisalade korrastamise projektides on hinnatud, et väetamisele kulub 15 eurot hektari kohta.

- 2) Koigi jääksoos on leitud võõr-kõverharjakut, mistõttu palute Saikla turbatootmisala keskkonnamõju hindamiste aruandes analüüsida, kuidas turbatootmisala korrastamine selle levikut mõjutab? Kas väetamine võib nimetatud võõrliigi kasvu kiirendada ja levikut laiendada?

Saikla turbatootmisala keskkonnamõju hindamise aruande peatükki 4.2 on lisatud informatsioon, et Koigi jääksoos on leitud võõr-kõverharjakut (potentsiaalselt intensiivne), mis ei ole veel kantud keskkonnaregistrisse. Järgnevalt on toodud liigi iseloomustus Kai Vellak’u poolt juhendatud bakalaureusetööst „Sammalde võõrliigid Eestis ja Euroopas: ökoloogilised nõudlused, kasvubioloogia ning leviku iseärasused“. Võõr-kõverharjakut on leitud kasvamas üle Euroopa väga erinevates kasvukohtades, kuid valdavalt valgusküllastes ja toitainetevaestes, pigem happelistes kasvukohtades. Võõr-kõverharjaku mõju samblaliikidele on suhtelisel vähe uuritud, kuid liigi negatiivset mõju sammalde ja soontaimede mitmekesisusele ja elujõulisusele ning mitmesuguste putukate liigirikkusele koosluses on varasemalt täheldatud. Võõr-kõverharjakut peetakse Euroopas praegu kõige invasiivse iseloomuga liigiks ja seetõttu on selle liigi puhul katsetatud ka liigispetsiifilisi tõrjemeetodeid Lääne-Euroopa liivadüünidel. Põhja-Euroopas kasvab sama liik aga peamiselt rikutud soosaladel ja turbaväljadel ning selles piirkonnas ei ole liigi levikut veel piisavalt uuritud, et kindlaks teha liigi invasiivne iseloom ja olemasolevate tõrjemeetodite sobivus.

Kai Vellak’u juhendamisel on koostamisel magistritöö, mille eesmärk on välja selgitada võõr-kõverharjaku ökoloogilised nõudmised. Liigi leiukohti on Eestis teada 7 ja Koigi jääksoo leiukoht on neist ulatuslikem. Seetõttu on Saikla turbatootmisala keskkonnamõju hindamise aruande peatükkidesse 4.2 ja 6.11 lisatud, et Saikla turbatootmisala korrastamisel tuleb arvestada võõr-kõverharjaku olemasoluga Koigi jääksoos ning vajadusel ette näha võõr-kõverharjaku tõrje. Eesti tingimustes kasutatavad võõr-kõverharjaku tõrjemeetodid selguvad uuringute tulemustena eeldatavasti lähiajal, millest tuleb Saikla turbatootmisala korrastamisel lähtuda.

Keskkonnamõju hindamiste aruannetes (peatükkides 5.3, 5.5 ja 6.11) on öeldud, et „bioloogilisel korrastamisel läbiviidavatel töödel tuleb kaasata vastava eriala spetsialist, kes omab varasemat kogemust soo taastamisel“.

Lähtuvalt eelpooltoodust palun esitatud aruanded heaks kiita.

Lugupidamisega

/allkirjastatud digitaalselt/

Urmas Sillavee
Tegevdirektor
OÜ MV Turvas